

Herfra min verden går.

Jeg er født og opvokset i Alsted på øen Mors og det er der jeg har fået min jagtlige lærdom. Gennem barneårene, travede jeg trolig bagefter min far Niels og hans jagtkammerat Carlo Vad,- de to havde stort set al jagten i Alsted, og jagthunden var altid en Pointer. Den store dag var dengang 1. oktober. Det var hård ved mig at der var noget det hed skole. Jeg syntes at denne dag, måtte man have fri. Jeg har måske også pjækket nogle gange. Hele familien var samlet hos os denne dag,- min bedstefar og farbror, deres fætre, alle var de jægere og næsten alle havde hund. Jeg kan huske at far ikke var så glad for de uregerlige Ruhår og Springer spaniels,- for ham var jagt med Pointer.

Jeg startede meget tidlig med at gå på jagt. I ca. 3 års alderen, var jeg væk det meste af en eftermiddag. Mine forældre ledte efter mig og var meget nervøse. De fandt mig mellem den yderste roe-række, der lå jeg og sov med min skralde bøsse (det kan være hårdt at jage). Nogle år senere fik jeg af min far en luftbøsse. Der skulle nu skydes grossenollike (gråspurve) og jeg måtte også skyde de tamme duer der sad og svinede inde i laden. Jeg husker en dag jeg havde optil flere duer på paraden og min mor syntes det var flot, men far mente nu at der var ligeså mange tilbage i laden. En dag, kom far rundt om hjørnet ved hestestalden og han så jeg var i gang med at rydde dueslaget - der var jo ikke så langt derop så de var lidt nemmere at skyde. Jeg mente nu at det var de samme duer der kom i laden, men far var ikke enig med mig så det sved lidt og bevilling og bøszen blev gemt væk for en tid.

Jeg var også med på markprøve. Far var altid terrænleder på den lokale markprøve der blev afviklet i Alsted og som stadig består. Jeg var fast trækker med både far og andres hunde. I 1950'erne var der mange Pointer og Settere på Mors og her skal nævnes hundesportsfolk som Johannes Poulsen, Børge Hyldig og Egon Hvass der alle har haft stor indflydelse på hundesporten på Mors. De har hjulpet mange nye og unge hundeførere gennem tiden på øen. Jeg kommer der stadig på prøve - jeg holder meget af at komme på min barndoms marker.

Jeg mistede desværre min far alt for tidlig. Jeg var kun 11 år da han døde så det var kort tid vi fik sammen. Fars jagtkammerat Carlo tog over og han fik en stor indflydelse på min jagtlige opdragelse. Da jeg blev 16 år, fik jeg fars jagtgevær - kaliber 16, spanioler tror jeg nok,- den var noget blankslidt af megen brug. Hos Carlo og hans kone Anna, blev det et venskab for livet. Jeg kunne komme og gå som jeg havde lyst,- det blev mit andet hjem. Jeg kunne gå på jagt når jeg ville og der var

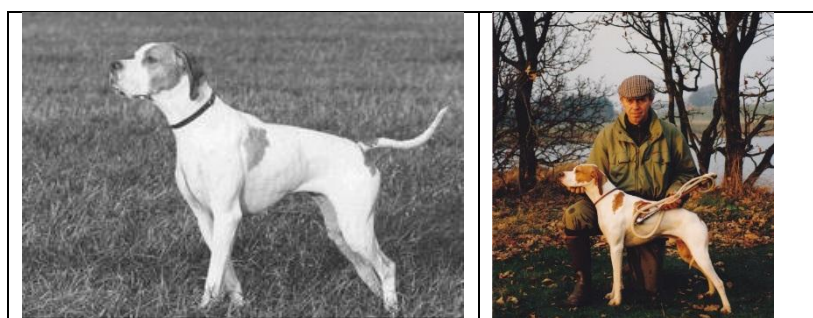
masser af vildt. Jeg havde ikke selv hund så jeg kunne bare låne Carlos pointer. For mig, var dressuren lige meget. Hunden skulle bare finde og stå for den fasan og så hente den, når fuglen var skudt og det kunne den. Carlo var god til at dressere hunde. Jagt på Mors, var næsten hver weekend, - kl 9 startede fasanjagten nede i kanten af engen. Derefter

den hårde haretramp. Carlo satte sig altid et strategisk sted hvor haren næsten altid kom og han sendte så sin søn Villy og mig ud i den anden ende af marken. Vi krydsede marken af som en pointer - det var hårdt i det tunge lerjord og vores støvler blev tunge som bly. Senere på dagen, tog vi to knægte ned i engen for at skyde lidt fasaner igen, og der blev vi til aftentræk på ænder. Så var det også mørkt.

I 1969 blev jeg gift med Birthe og vi flyttede i eget hus. Så blev der plads til en Pointer og den første, fik jeg selvfølgelig fra Carlo. Senta, havde jeg et par år men den blev solgt som jagthund. Jeg skiftede flere pointere ud de første år. De slog ikke rigtig til på markprøve. 1974 køber jeg Lady hos Gordon Andersen, og med hende sker der en ændring i mit hundeliv.

Jeg begyndte at komme ned til Laurits Nielsen, Kennel Mørup, i Lind og kommer med den gamle mester ud at træne. Der lærte jeg, hvor omhyggelig Laurits var med alle dressurens faser.

Jeg tog et kuld hvalpe på Lady og jeg beholdte en tæve – Nelly, som vandt UKK 1983. Så kom Malou (efter Veronica, som var oppe fra Carlo på Mors). I 1991 købte jeg Mørups Siv (Hesselhøjs Britta – Dåsens Max) hos Laurits Nielsen og hun vinder UKK 1993. Mørups Thor bliver købt, -helbror til Siv men fra et senere kuld. Thor vinder DPK.s vinderklasse 1995 og jeg blev tildelt vores fornemme trofæ sølvpisken.

I 1995 bliver Siv parret med Metrinelunds King, som ejes af Ib Eriksen, Kennel Flemløse. Jeg beholdte Mjølners Markus af dette kuld. Markus opnår at blive udstillingschampion og deltager flere gange på DM. Ib Eriksen, fik Mjølners Freja som parringshvalp. Freja opnår fine udstillingspræmieringer og bliver placeret i vinderklasse.

I 1998 importerer Birthe Beth-Marie (Quartens La-Toya – Håkersløkkens Straigth Flush) fra Kennel Tiurskogen i Norge. Beth var en meget god markprøvehund som fik flere vinderklasse placeringer herhjemme, samt VK præmieret i Finland og i Sverige.

Rypejagt med Beth og Markus

I år 2000 parrer IB Eriksen Mjølners Freja med Texas af Frygne og jeg køber Flemløse's Amanda - så er jeg tilbage i Mørup-blod. Amanda, får jeg megen glæde af - hun vinder i 2002 Dansk Jagthunde Derby - flere gange placeres hun på vinderklasser, 1 gang som 1. vinder. Amanda bliver 4. vinder på DM i 2003 – kvalificerer sig i alt 3 gange til DM. På udstilling har hun også været helt i top. Amanda bliver parret med Fugledes Dirch og Januar 2006 kom der et meget spændende kuld hvalpe, idet der lå mange derbyvindere bag denne kombination. Der er ingen tvivl om at det er noget af skandinaviens bedste blod der ligger bagved.

Der er blevet 3 udstillingschampion (Mjølners Edda som er i Kennel Myrteigen, og Idun og Magni) - mange præmieringer i marken, med alle 3 som vinderklassehunde. Jeg vil gerne bevare det gamle Mørup blod i min avlslinie og min plan er at parre Mjølners Idun sidst på året.

Frierfjordens Randi (Fugledes Black Brit og Jutevatnets Radar) har jeg hentet hos Anette og Flemming Fuglede Jørgensen og som jeg ser det, er hun et naturtalent med en meget stor fremtid. Jeg vil slutte mit bidrag til stafetten med ordene: for at kunne lave en god markprøve hund kræves der nogle gode terræner. Jeg har været så heldig at have et par gode venner som Niels M. Ovesen og Carlo Nørtoft. Carlo har sit terræn i nabosognet Tvis. Niels og jeg har igennem mange år tilplantet meget for landmænd i sognet,- sat fodertønder op/ lavet udsætninger af Agerhøns familier over hele Mejrup terrænet. Disse tiltag har givet os en stor tilgang af fugle.

Jeg sender stafetten videre til Bent Olsen.

Vore Pointere, er som I ser en del af familien.

Venlig hilsen Jens Have

